

Balıkesir
Üniversitesi

2025-2026

GÜZEL SANATLAR

FAKÜLTESİ

ODAK GRUP

TOPLANTISI

GÖRÜŞME

RAPORU

Güzel Sanatlar Fakültesi

gsf@balikesir.edu.tr

İÇİNDEKİLER

ODAK GRUP GÖRÜŞMESİ RAPORU	1
1. Giriş	1
2. Yöntem	1
3. BULGULAR	1
3.1. Gündem 1: Ölçme ve Değerlendirme Yöntemleri	1
3.1.1. Değerlendirme Yaklaşımlarının Çeşitliliği	1
3.1.2. Değerlendirmede Öznellik ve Tutarlılık Sorunu	2
3.1.3. Süreç Odaklı Değerlendirmeye Yönelik Güçlü Eğilim	2
3.1.4. Akran ve Jüri Değerlendirmesi.....	2
3.1.5. Ölçme Araçları ve Standartların Kullanımı	2
3.1.6. Geri Bildirim ve Şeffaflık	2
3.2. Gündem 2: Öğretim Yöntem ve Teknikleri	3
3.2.1. Derslerin İşleniş Biçimi ve İzlençe Uyumu	3
3.2.2. Öğrenci Katılımı ve Pasiflik	3
3.2.3. Etkili Öğretim Yöntemleri.....	3
3.2.4. Dijital Dersler ve İçerik Uyumsuzluğu	3
3.2.5. Geri Bildirim Süreçlerinin Rolü	3
3.2.6. Fiziksel Koşulların Etkisi.....	4
3.2.7. Destekleyici Öğrenme Faaliyetleri.....	4
4. Sonuç ve Değerlendirme	4

ODAK GRUP GÖRÜŞMESİ RAPORU

1. Giriş

Bu çalışma, Güzel Sanatlar Fakültesi'nde yürütülen eğitim süreçlerine ilişkin öğrenci deneyimlerini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Görüşme, Resim, Baskı Sanatları ve Grafik Sanatlar bölümlerinden üçer öğrenci olmak üzere toplam 9 katılımcıyla 31 Mart 2026 tarihinde yapılmış; toplantı Doç. Dr. Öznur Işır ve Doç. Dr. Altay Aldoğan moderatörlüğünde yürütülmüştür.

Görüşme iki ana gündem çerçevesinde planlanmıştır;

1. Ölçme ve değerlendirme yöntemleri
2. Öğretim yöntem ve teknikleri

2. Yöntem

Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden odak grup görüşmesi kullanılmıştır. Bu kapsamda, katılımcıların belirlenmesinde öncelikle ölçüt örnekleme yaklaşımı benimsenmiş; katılımcıların ilgili bölümlerde aktif olarak öğrenim görüyor olmaları, en az bir dönem ölçme ve değerlendirme süreçlerine katılmış olmaları ve proje, jüri, portfolyo veya sınav gibi farklı değerlendirme yöntemlerini deneyimlemiş olmaları temel ölçütler olarak belirlenmiştir. Bunun yanı sıra, her bölümden 2., 3. ve 4. sınıf düzeylerini temsil edecek şekilde birer öğrencinin seçilmesine özen gösterilmiştir. Bu sayede farklı sınıf düzeylerindeki öğrencilerin ölçme-değerlendirme süreçlerine ilişkin deneyimlerinin karşılaştırmalı olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Ölçütleri sağlayan adaylar arasından seçim yapılırken ise araştırma problemine ilişkin daha zengin ve derinlemesine veri sağlayabileceği öngörülen öğrenciler tercih edilerek yoğunluk örnekleme yaklaşımından yararlanılmıştır. Böylece hem belirlenen ölçütlere uygunluk sağlanmış hem de araştırma sorularına en fazla katkıyı sunabilecek katılımcıların sürece dahil edilmesi hedeflenmiştir.

3. BULGULAR

3.1. Gündem 1: Ölçme ve Değerlendirme Yöntemleri

Odak grup görüşmesinden elde edilen bulgular, Güzel Sanatlar Fakültesi'nde uygulanan ölçme ve değerlendirme süreçlerinin çok boyutlu bir yapıya sahip olduğunu, ancak uygulamada öğretim elemanına bağlı olarak önemli ölçüde değişkenlik gösterebildiğini ortaya koymaktadır. Bu durum, mevcut sistemin esnek bir yapıya sahip olmakla birlikte, standartlaşma ve tutarlılık açısından geliştirilmesi gereken yönler içerdiğini göstermektedir. Bu bağlamda, fakülte bünyesinde geliştirilen değerlendirme formları, teslim dosyaları ve rubrikler, ölçme ve değerlendirme süreçlerinin daha sistematik, şeffaf ve karşılaştırılabilir hale gelmesine katkı sağlayarak standardizasyon açısından önemli bir işlev üstlenmektedir.

3.1.1. Değerlendirme Yaklaşımlarının Çeşitliliği

Katılımcılar, ölçme ve değerlendirme süreçlerinde farklı yöntemlerin birlikte kullanıldığını ifade etmiştir. Bu süreçte öğrencilerin ödevler, sunumlar, ders dışı üretimler ve jüri değerlendirmeleri gibi çeşitli araçlar üzerinden değerlendirildiği belirtilmiştir. Bu çeşitlilik, değerlendirme süreçlerine çok yönlü bir yapı kazandırmakla birlikte, uygulamada yöntemler arasında bütüncül bir denge kurulamadığı da dile getirilmiştir. Özellikle bazı derslerde değerlendirmelerin süreç odaklı ilerlediği, bazı derslerde ise daha çok sonuç ürün üzerinden yapıldığı ifade edilmiştir. Katılımcılar, ideal bir değerlendirme sisteminin hem süreci hem de sonucu birlikte kapsaması gerektiğini

vurgulamış; ancak mevcut uygulamalarda bu bütünlüğün her ders için eşit düzeyde sağlanamadığını belirtmiştir.

3.1.2. Değerlendirmede Öznellik ve Tutarlılık Sorunu

Öğrenciler, ölçme ve değerlendirme süreçlerinde öğretim elemanına bağlı farklılıkların belirgin olduğunu ifade etmiştir. Özellikle estetik değerlendirme kriterlerinin net olarak tanımlanmamış olması ve teknik değerlendirme ile sanatsal yorum arasındaki sınırın belirsizliği, değerlendirme sürecinde öznel yaklaşımların ön plana çıkmasına neden olmaktadır. Aynı çalışmaya farklı öğretim elemanlarının farklı notlar verebileceği yönündeki görüşler katılımcılar arasında çeşitlilik göstermiş ve bu durum, değerlendirme süreçlerinde standardizasyon ihtiyacını açık biçimde ortaya koymuştur. Bunun yanı sıra, yüksek performans gösteren öğrenciler ile düşük performans gösteren öğrenciler arasındaki not farkının sınırlı olduğu yönündeki bulgu, ölçme-değerlendirme sisteminin ayırt edicilik düzeyinin güçlendirilmesi gerektiğine işaret etmektedir.

3.1.3. Süreç Odaklı Değerlendirmeye Yönelik Güçlü Eğilim

Katılımcıların tamamı, ölçme ve değerlendirme süreçlerinde süreç odaklı yaklaşımın güçlendirilmesi gerektiği konusunda ortak bir görüş bildirmiştir. Özellikle üretim sürecinin izlenmesi, aşamalı ve düzenli geri bildirim verilmesi ve öğrencinin gelişim sürecinin değerlendirme sistemine dâhil edilmesi önemli unsurlar olarak öne çıkmaktadır. Katılımcılar, yalnızca son ürün üzerinden yapılan değerlendirmelerin öğrencinin öğrenme sürecini yeterince yansıtmadığını ve bu nedenle değerlendirme sisteminin süreç boyutunu daha güçlü biçimde içermesi gerektiğini vurgulamıştır.

3.1.4. Akran ve Jüri Değerlendirmesi

Akran değerlendirme uygulamalarının öğrenciler tarafından olumlu karşılandığı ve bu yöntemin öğrencilerin üretim süreçlerini daha ciddiye almalarını sağladığı ifade edilmiştir. Ayrıca bu tür değerlendirme biçimlerinin motivasyonu artırdığı ve öğrenme sürecine aktif katılımı desteklediği belirtilmiştir. Jüri değerlendirme sisteminin ise sanat eğitiminin doğasına uygun bir yöntem olduğu ve çok yönlü değerlendirme imkânı sunduğu gerekçesiyle sürdürülmesi gerektiği konusunda tüm katılımcıların hemfikir olduğu görülmektedir.

3.1.5. Ölçme Araçları ve Standartların Kullanımı

Fakülte bünyesinde geliştirilen ölçme-değerlendirme şablonlarının ve rubriklerin varlığı, öğrenciler tarafından olumlu bir gelişme olarak değerlendirilmiştir. Özellikle bitirme tezi, portfolyo ve sunum değerlendirme rubriklerinin sistematik, açıklayıcı ve yönlendirici olduğu ifade edilmiştir. Bununla birlikte bu araçların tüm derslerde kullanılmadığı ve uygulamada bir standart sağlanamadığı belirtilmiştir. Ayrıca video ve dijital çalışmalar için kullanılan mevcut teslim sistemlerinin yetersiz olduğu, öğrencilerin bu durumu alternatif yöntemlerle (örneğin QR kod kullanımı) aşmaya çalıştıkları ifade edilmiştir. Bu bulgu, ölçme araçlarının güncel üretim biçimlerine uygun şekilde yeniden düzenlenmesi gerektiğini göstermektedir.

3.1.6. Geri Bildirim ve Şeffaflık

Katılımcılar, ölçme ve değerlendirme süreçlerinde geri bildirimin merkezi bir rol oynadığını vurgulamıştır. Öğrenciler, değerlendirme süreçlerinin ders ortamında, açık ve yapıcı eleştiri yoluyla gerçekleştirilmesini ve sürecin şeffaf biçimde yürütülmesini talep etmektedir. Ayrıca derslerin başlangıcında ölçme ve değerlendirme yöntemlerinin öğrencilere açık biçimde aktarılmasının

olumlu bir uygulama olduğu ve bu yaklaşımın yaygınlaştırılması gerektiği ifade edilmiştir. Bu durum, geri bildirim mekanizmalarının yalnızca değerlendirme değil, aynı zamanda öğrenme sürecinin ayrılmaz bir parçası olarak ele alınması gerektiğini göstermektedir.

3.2. Gündem 2: Öğretim Yöntem ve Teknikleri

Bu başlık altında elde edilen bulgular, öğretim süreçlerinde kullanılan yöntemlerin çeşitliliği, öğrenci katılımı, geri bildirim mekanizmaları ve fiziksel koşulların öğrenme üzerindeki etkisine ilişkin önemli tespitler sunmaktadır.

3.2.1. Derslerin İşleniş Biçimi ve İzlençe Uyumu

Katılımcılar, derslerin işleniş biçiminin izlencede belirtilen içerik ve planlama ile her zaman örtüşmediğini ifade etmiştir. Bazı derslerde izlençe ile yüksek düzeyde uyum sağlandığı ve planlanan içeriğin uygulamaya tutarlı biçimde yansıtıldığı belirtilirken, bazı derslerde bu uyumun kısmen sağlandığı, ders akışının izlenceden zaman zaman sapabildiği ifade edilmiştir. Bunun yanı sıra, bazı durumlarda izlencede yer alan içerik ve öğretim yaklaşımının yalnızca biçimsel düzeyde kaldığı ve uygulamaya yeterince yansıtılmadığı yönünde görüşler de dile getirilmiştir. Genel olarak kullanılan öğretim yöntemlerinin dersin amacı ve içeriğiyle uyumlu olduğu düşünülse de, bu uyumun uygulama sürecine sistematik ve tutarlı biçimde aktarılmadığı anlaşılmaktadır.

3.2.2. Öğrenci Katılımı ve Pasiflik

Özellikle teorik derslerde öğrencilerin çoğunlukla pasif dinleyici konumunda olduğu vurgulanmıştır. Bu durumun temel nedenleri arasında öğretim yöntemlerinin sınırlı olması ve etkileşimli tekniklerin yeterince kullanılmaması yer almaktadır. Bununla birlikte bazı derslerde aktif katılımın sağlandığı ve bu derslerin öğrenciler tarafından daha verimli bulunduğu ifade edilmiştir. Bu bulgu, öğretim süreçlerinde öğrenci merkezli yaklaşımların önemini açık biçimde ortaya koymaktadır.

3.2.3. Etkili Öğretim Yöntemleri

Katılımcılar tarafından en etkili bulunan öğretim yöntemlerinin uygulama temelli ve etkileşim odaklı yaklaşımlar olduğu belirlenmiştir. Özellikle örnek gösterip yaptırma, uygulamalı öğretim, proje temelli çalışmalar ve grup çalışmaları ile kolektif üretim süreçleri, öğrenmeyi kalıcı hale getiren ve öğrenciyi üretime teşvik eden yöntemler olarak öne çıkmaktadır. Bu yöntemlerin aynı zamanda öğrencilerin motivasyonunu artırdığı ve öğrenme sürecine aktif katılımı desteklediği ifade edilmiştir.

3.2.4. Dijital Dersler ve İçerik Uyumsuzluğu

Dijital araçların derslerde kullanıldığı belirtilmiş olmakla birlikte, bazı derslerde içerik ile kullanılan yöntemler arasında uyumsuzluk olduğu ifade edilmiştir. Özellikle dijital programların öğretiminden ziyade yalnızca kullanımına odaklanması, öğrenme sürecinin yüzeysel kalmasına neden olmaktadır. Bu durum, dijital öğretim süreçlerinin pedagojik açıdan daha yapılandırılmış bir biçimde ele alınması gerektiğini göstermektedir.

3.2.5. Geri Bildirim Süreçlerinin Rolü

Katılımcılar, geri bildirim sürecindeki en önemli bileşenlerden biri olduğunu belirtmiştir. Yapıcı ve açıklayıcı geri bildirimlerin öğrenmeyi güçlendirdiği, özellikle örneklerle desteklenen

anlatımların daha etkili olduğu ifade edilmiştir. Bununla birlikte geri bildirim süreçlerinin derslere göre farklılık göstermesi, bu alanda bir standardizasyon ihtiyacını ortaya koymaktadır.

3.2.6. Fiziksel Koşulların Etkisi

Fiziksel koşulların öğretim sürecine etkisi konusunda katılımcılar arasında farklı görüşler bulunmakla birlikte, özellikle atölye büyüklükleri ve havalandırma eksiklikleri önemli sorun alanları olarak öne çıkmaktadır. Bu tür fiziksel yetersizliklerin özellikle uygulamalı derslerde öğrenme kalitesini doğrudan etkilediği ifade edilmiştir.

3.2.7. Destekleyici Öğrenme Faaliyetleri

Katılımcılar, fakülte bünyesinde gerçekleştirilen etkinliklerin öğrenme sürecine katkı sağladığı konusunda ortak bir görüş bildirmiştir. Özellikle workshopların artırılması ve teknik gezilerin düzenlenmesi yönünde güçlü bir talep bulunmaktadır. Bu tür faaliyetlerin teorik bilgiyi uygulama ile bütünleştirdiği ve öğrenme sürecini pekiştirdiği ifade edilmiştir.

4. Sonuç ve Değerlendirme

Odak grup görüşmesinden elde edilen bulgular, Güzel Sanatlar Fakültesi'nde yürütülen eğitim süreçlerinin hem ölçme-değerlendirme hem de öğretim yöntemleri açısından belirli bir sistematığe sahip olduğunu; ancak uygulamada tutarlılık, standardizasyon ve öğrenci merkezlilik boyutlarında iyileştirmeye açık alanlar bulunduğunu ortaya koymaktadır.

Ölçme ve değerlendirme süreçleri incelendiğinde, farklı yöntemlerin (ödev, sunum, jüri, ders dışı üretim vb.) birlikte kullanılması önemli bir çeşitlilik sağlamaktadır. Bununla birlikte, değerlendirme yaklaşımının öğretim elemanına göre değişmesi, özellikle estetik ve teknik ölçütler arasındaki dengenin zaman zaman belirsizleşmesi, sürecin nesnelliğini sınırlandıran temel bir unsur olarak öne çıkmaktadır. Aynı çalışmaya farklı değerlendirmeler yapılabilmesi ve başarı düzeyleri arasındaki not farklarının sınırlı kalması, sistemin ayırt edicilik ve tutarlılık açısından güçlendirilmesi gerektiğini göstermektedir.

Bulgular, öğrenciler arasında güçlü bir biçimde süreç odaklı değerlendirme talebi bulunduğunu ortaya koymaktadır. Öğrenciler, yalnızca sonuç ürünün değil, üretim sürecinin, gelişim düzeyinin ve verilen geri bildirimlerin değerlendirmeye daha fazla yansıtılması gerektiğini ifade etmektedir. Bu bağlamda, mevcut rubrik uygulamalarının olumlu karşılanması önemli bir bulgu olup, bu araçların tüm derslerde yaygınlaştırılması, ölçme-değerlendirme süreçlerinde şeffaflık ve standartlaşma açısından kritik bir adım olarak değerlendirilmektedir.

Öğretim yöntem ve teknikleri açısından değerlendirildiğinde, derslerin genel olarak içerik ile uyumlu biçimde yürütüldüğü görülmekle birlikte, özellikle teorik derslerde öğrencilerin çoğunlukla pasif konumda kaldığı ve öğretim yöntem çeşitliliğinin sınırlı olduğu tespit edilmiştir. Buna karşılık, uygulama temelli, proje odaklı, örnek gösterip yaptırmaya dayalı ve kolektif üretimi destekleyen yaklaşımların öğrenciler tarafından açık biçimde daha etkili bulunduğu görülmektedir. Bu durum, sanat eğitiminin doğası gereği deneyimsel ve etkileşimli öğrenme modellerinin daha fazla ön plana çıkarılması gerektiğini göstermektedir.

Dijital araçların kullanımına ilişkin bulgular, bu araçların öğretim süreçlerine entegre edildiğini ancak bazı durumlarda içerik ve yöntem arasında uyumsuzluklar bulunduğunu ortaya koymaktadır. Bu nedenle ilgili derslerde dijital öğretim süreçlerinin pedagojik açıdan yeniden yapılandırılması önem arz etmektedir.

Fiziksel koşulların öğretim sürecine etkisi de önemli bir bulgu olarak öne çıkmaktadır. Atölye

büyükükleri ve havalandırma gibi altyapı sorunlarının özellikle uygulamalı derslerde öğrenme kalitesini etkilediğı ifade edilmiştir. Bununla birlikte workshoplar, sergiler ve teknik geziler gibi destekleyici faaliyetlerin öğrenmeyi güçlendirdiğı ve öğrenciler tarafından talep edildiğı görölmektedir.

Tüm bulgular birlikte değeriendirildiğinde, fakölte düzeyinde yürütölecek iyileştirme çalışmalarında aşğıdaki öncelikli alanların öne çıktığı görölmektedir:

- Süreç odaklı değeriendirme yaklaşımının güçlendirilmesi ve geri bildirim mekanizmalarının sistematik hale getirilmesi,
- Öğretim yöntemlerinde öğrenci merkezli ve etkileşimli yaklaşımların artırılması,
- Teorik derslerde yöntem çeşitliliğinin geliştirilmesi,
- Dijital öğretim süreçlerinin pedagojik açıdan yeniden yapılandırılması,
- Fiziksel ve teknik altyapının iyileştirilmesi,
- Workshop, teknik gezi ve uygulama temelli etkinliklerin artırılması.

Sonuç olarak, elde edilen bulguların fakölte genelinde yürütölecek kalite güvencesi ve sürekli iyileştirme çalışmalarında sistematik biçimde ele alınması, eğitim-öğretim süreçlerinin niteliğinin artırılmasına doğrudan katkı sağlayacaktır.